

J. Navarro

Cal estar alerta,
companys,
que de ponent venen
mals vents.

15 cts.

Portantveu
d'Esquerra Catalana Federal
Passeig Pi i Margall, 35

Any II (Segona època)

Badalona 19 de setembre de 1931

Número 24

Concòrdia no és covardia

No hem d'insistir més en les nostres protestes d'adhesió i de sinceritat i de cordialitat vers els pobles lliures de la península. Nosaltres els catalans n'estem tan convençuts, que creiem pueril parlar-ne un minut més, després del que ha succeït des del 14 d'abril, fins a la data i amb la preponderància que Catalunya té en l'actiu de l'aportació del nou règim, per el qual treballà amb el mateix delit que treballaria o treballarà si s'intentés negar-li o se li nega la seva llibertat

Sembla, però, que hi ha qui no vulgui comprendre-ho i s'obstina a adoptar actituds provocatives; i d'aquests que no comprenen o no volen comprendre, a més dels polítics arcaics n'hi ha també de sortits de nova planta i que integren la minoria del Partit Socialista Espanyol; i és ignominiosa l'actitud adoptada per aquesta minoria a la Cambra anunciant el seu vot contra l'esmena presentada per el senyor Alcalà Zamora al Capítol primer de la Constitució, el votar en contra una proposició que en el Capítol primer digués que la República Espanyola és federal i l'anunciar que la minoria socialista no està compromesa el pacte de Sant Sebastià.

L'ofensiva contra Catalunya ha estat iniciada, i en tot el front, car rebutjar l'esmena del senyor Alcalà Zamora es oposar-se a l'Estatut, votar contra la proposició que la República sigui federal és obstruir les possibilitats de fer una República estable i oposar-se a la voluntat unànime de Catalunya i a l'anunciar que es desentenem del pacte de Sant Sebastià, no fan més que rompre l'intel·ligència que allí s'inicià entre Catalunya i el reste d'Espanya; però no es donen compte els que així procedeixen, que llur catalanofòbia, els porta a fer el joc als monàrquics, els quals en el fons poc es diferencien dels socialistes, ja que llur unitarisme a ultrança els ha identificat.

El primer atac, doncs, contra Catalunya ja s'ha produït i, oh paradoxal! l'atac prové de la fracció socialista, la més avançada de la Cambra.

Quin és doncs el concepte que en tenen format els diputats que segueixen als senyors Largo Caballero i Prieto, dels drets de l'home i dels pobles a disposar de si mateixos?

Realment un concepte molt migrat.

I com pot explicar també el partit socialista la seva contradicció? I com és possible que un partit que creà la guàrdia cínica per a defensar la República actui avui contra d'ella?

Remarqueu bé que hem dit guàrdia cínica, i ho hem dit, perquè és de cíncics el desfer amb la mà dreta, el que fa l'esquerra; car de què ha servit defensar la República primer, si després es saboteja?

Tinguin en compte els socialistes que sabotejar l'Estatut de Catalunya, es sabotejar la República per la seva arrel.

Que escoltin bé els que tinguin orelles i meditin els que tinguin seny.

Nosaltres abans de tot i per damunt de tot, volem la nostra llibertat; i per assolir-la hi han dos camins: demanar-la o prendre-la. L'elecció del camí per part nostra ha estat el primer, posant en joc tots els procediments legals, avalats amb totes les bones intencions de la cordialitat i sense cap segon pensament.

La nostra actitud ha estat doncs per la concòrdia, i és molt llastimós que hi hagi qui interpreti aquesta concòrdia per covardia.